

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 22. avgusta 2014. god.
Br. Ref.:RK704/14

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

слуčaju br. KI67/14

Подносилац

Muharrem Sopa

**Zahtev za ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova,
Rev. br. 59/2013, od 23. oktobra 2013. god.**

УСТАВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ КОСОВО

у сastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Подносилац захтева

1. Podnoсилац захтева је г. Muharrem Sopa из Suve Reke.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 59/2013, od 23. oktobra 2013. god., koju je podnositelj zahteva primio 5. decembra 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustanovljivosti osporene presude Vrhovnog suda, kojom podnositelj zahteva tvrdi da su mu povređena prava garantovana Ustavom Kosova, prema članu 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje].

Pravni osnov

4. Član 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), član 47. Zakona o Ustavnom sudu br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon), i pravilo 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Kosova (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 2. aprila 2014. god., podnositelj je putem pošte poslao zahtev Ustavnom sudu (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 6. aprila 2014. god., odlukom GJR. KI67/14, predsednik Suda je imenovao sudiju Snezhana Botusharova za sudiju izvestioca i istog dana je imenovao Veće za razmatranje, u sastavu sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Enver Hasani.
7. Dana 23. maja 2014. god., Sud je tražio od podnosioca zahteva punomoćje za njegovo zastupanje i sudske odluke koje su nedostajale u dokumentaciji podnetoj od strane podnosioca zahteva. Sud nije dobio nikakav odgovor od strane podnosioca zahteva u traženom roku.
8. Dana 23. maja 2014. god., Vrhovni sud je obavešten o registraciji zahteva i dostavljena mu je kopija zahteva.
9. Dana 23. maja 2014. god., Sud je dostavio Osnovnom sudu u Prizrenu, ogranku u Suvoj Reci, obaveštenje o registraciji zahteva, tražeći tom prilikom i dodatnu dokumentaciju u vezi sa slučajem.
10. Dana 28. maja 2014. god., Sud je primio od Osnovnog suda u Prizrenu, ogranku u Suvoj Reci, traženu dodatnu dokumentaciju na osnovu koje je potvrđen datum kada je podnositelj zahteva primio presudu Vrhovnog suda.
11. Dana 26. juna 2014. god., sudija Kadri Kryeziu je pismenim putem obavestio Sud o njegovom izuzeću sa većanja za period juni – juli 2014. godine, očekujući odluku Suda u vezi sa tvrdnjama pokrenutim protiv njega.
12. Dana 1. jula 2014. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudske izvestioca i iznalo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

13. Dana 13. oktobra 2000. god., Opštinski sud u Suvoj Reci je doneo presudu C. br. 85/2000, kojom je tužbu podnosioca, podnetu zajedno sa njegovim kolegom J. B., za povratak na radno mesto pedagoški savetnik u opštini Suva Reka, odbio kao neosnovanu.
14. Dana 2. aprila 2001. god., Okružni sud u Prizrenu je doneo rešenje Ac. br. 100/2000, kojim je usvojio kao osnovanu žalbu podnosioca i njegovog kolege, J. B., ukinuo je presudu Opštinskog suda u Suvoj Reci C. br. 85/2000 i predmet vratio na ponovno odlučivanje prvostepenom sudu.
15. Dana 14. maja 2002. god., Opštinski sud u Suvoj Reci je ponovo, presudom C. br. 205/2002, odbio kao neosnovanu tužbu podnosioca zahteva sa obrazloženjem nedostatka pasivnog legitimiteta tužene stranke – opštine Suva Reka.
16. Dana 18. decembra 2003. god., Okružni sud u Prizrenu je ponovo usvojio žalbu punomoćnika podnosioca zahteva i ukinuo presudu Opštinskog suda u Suvoj Reci, C. br. 205/2002, vraćajući predmet na ponovno odlučivanje prvostepenom sudu.
17. Dana 25. oktobra 2011. god., Opštinski sud u Suvoj Reci je doneo presudu C. br. 153/06, kojom je odbio kao neosnovan tužbeni zahtev podnet od strane podnosioca zahteva i drugog tužioca J. B., za vraćanje na posao u Direkciji za obrazovanje opštine Suva Reka.
18. U obrazloženju ove presude, u delu namenjenom podnosiocu zahteva, Opštinski sud je naglasio: *“Sud je na osnovu izvedenih dokaza našao da se tužbeni zahtev prvog tužioca mora odbiti kao neosnovan, i da odluka tužene o prekidu radnog odnosa nije nezakonita, pošto su ispunjeni uslovi iz člana 75, stav 2, tačka 3 Zakona o osnovnim pravima iz radnog odnosa (primenljiv na osnovu Uredbe UNMIK-a), gde se navodi da se radniku prekida radni odnos bez njegove saglasnosti ako je sa posla odsustvovao 5 dana uzastopno”*.
19. Dana 5. novembra 2012. god., Okružni sud u Prizrenu je presudom Ac. br. 528/2011 odbio kao neosnovanu zajedničku žalbu podnosioca zahteva i J. B. i potvrđio je presudu Opštinskog suda u Suvoj Reci C. br. 153/06 od 25. oktobra 2011. god., *“prihvatajući u potpunosti činjenične zaključke i pravno stanovište prvostepenog suda, prilikom odlučivanja o žalbi tužilaca”*.
20. Na ovu presudu, podnositelj zahteva je blagovremeno podneo reviziju Vrhovnom суду Kosova zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.
21. Dana 22. oktobra 2013. god., Vrhovni sud Kosova, odlučujući po zahtevu za reviziju, doneo je presudu Rev. br. 59/2013, kojim je odbio kao neosnovanu reviziju podnetu od strane podnosioca zahteva, naglašavajući između ostalog u obrazloženju presude da su *“nižestepeni sudovi na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja pravilno primenili odredbe parničnog postupka, i materijalno pravo kada su našli da je tužbeni zahtev tužioca neosnovan, zato*

što je Direkcija za obrazovanje u opštini Suva Reka osnovana na osnovu Uredbe UNMIK-a br. 2000/45, i pomenuta nije imala pravni osnov da prenese obaveze pedagoškog zavoda, zato što pomenuti organ u novom obrazovnom sistemu ne postoji, a niti radno mesto pedagoškog savetnika pri ovoj direkciji”.

Navodi podnosioca

22. Podnositelj zahteva tvrdi da su mu presudom Vrhovnog suda povređena prava garantovana Ustavom na osnovu člana 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], naglašavajući da je ovo pravo zaštićeno i Evropskom konvencijom za ljudska prava.
23. Podnositelj zahteva je tražio da Sud ukine sve odluke redovnih sudova i da usvoji kao osnovan njegov zahtev.

Prihvatljivost zahteva

24. Kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnositelj zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovnikom.
25. S tim u vezi, poziva se na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

26. Sud smatra da je poslednja odluka u vezi sa slučajem presuda Vrhovnog suda, Rev. br. 59/2013, od 22. oktobra 2013. god., koja je uručena podnosiocu zahteva 5. decembra 2013. god., dok je podnositelj podneo zahtev preko pošte Sudu 2. aprila 2014. god., što znači da je podneo zahtev Sudu u skladu sa uslovima iz člana 113.7 Ustava i u roku propisanim članom 49. Zakona.
27. Sud primećuje da podnositelj zahteva osporava presudu Vrhovnog suda, Rev. br. 59/2013 od 22. oktobra 2013. god., kojom je odbijen kao neosnovan zahtev za reviziju podnet na presudu Ac. br. 528/2011 Okružnog suda u Prištini od 5. novembra 2012. god., i istovremeno traži od Suda poništavanje svih drugih sudskeh odluka donetih pre ove presude.
28. Što se tiče tvrdnji podnosioca zahteva o povredi člana 31. Ustava konačnom presudom Vrhovnog suda, Sud podseća da član 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava, propisuje:

“1. Svakom se garantuje jednak zaštitu prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.

2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda”. [...]”

29. Na osnovu gore navedenog, Sud naglašava da je podnositelj zahteva istakao samo povredu ove ustanove odredbe, ali nije pružio nikakav dokaz o načinu i prirodi njene povrede. Sud smatra da samo opis odredaba Ustava i tvrdnje da su one povređene, bez iznošenja činjenica o načinu povrede, navođenja okolnosti, preciziranja postupaka javnog organa koji je u suprotnosti sa pravičnim i nepristrasnim suđenjem, ne predstavlja dovoljan osnov da ubedi Sud da je došlo do povrede Ustava ili EKLJP u vezi sa pravičnim i nepristrasnim suđenjem.
30. Razmatrajući zahtev podnosioca i činjenica iznetih sa zahtevom, Sud nalazi da su u svim fazama sudskog postupka, žalbe podnosioca bile zakonskog karaktera i nikada i ni u jednoj fazi ustanove prirode ili potencijalne povrede ljudskih prava zaštićenih Ustavom, koje su po prvi put pokrenute pred Ustavnim sudom, što dovodi Sud do zaključka da je podnositelj u stvari nezadovoljan konačnim ishodom suđenja u njegovom slučaju.
31. Sud dalje smatra da nije sud utvrđivanja činjenica, ne sudi kao sud četvrtog stepena i jednostavno nije jedan sudski stepen više. Sud u principu ne sudi činjenicu da li su redovni sudovi pravilno i na potpun način utvrdili činjenično stanje, ili da li je kao u ovom slučaju, radni odnos prekinut podnosiocu na pravnoj osnovi ili nezakonito, jer je to nadležnost redovnog suda. Od suštinskog značaja za Sud su pitanja od čijih postojanja zavisi ocena o mogućoj povredi ustanovnih prava, a ne očigledno pravna pitanja što su uglavnom činjenice koje je predstavio podnositelj zahteva (vidi, *mutatis mutandis*, i.a., *Akdivar protiv Turske*, 16. septembar 1996. god., R.J.D, 1996-IV, stav 65).
32. Dakle, Sud primećuje da je vezano sa tvrdnjama podnosioca zahteva, Vrhovni sud u svojoj presudi jasno naglasio da je: „*tužbeni zahtev tužioca neosnovan, zato što je Direkcija za obrazovanje u opštini Suva Reka osnovana na osnovu Uredbe UNMIK-a br. 2000/45, i pomenuta nije imala pravni osnov da prenese obaveze pedagoškog zavoda*“. Pod ovim okolnostima, Sud utvrđuje da je presuda dobro obrazložena i ne radi se ni o kakvoj proizvoljnosti.
33. Sud podseća da sama činjenica da podnositelj zahteva nije zadovoljan ishodom slučaja, ne može da mu posluži kao pravo da pokrene argumentovan zahtev o povredi odredaba Ustava (vidi, *mutatis mutandis*, presuda ESLJP, zahtev br. 5503/02, *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, ili rešenje Ustavnog suda, slučaju KI128/12, od 12. jula 2013. god., podnosioci zahteva *Shaban Hoxha*, u zahtevu za ocenu ustanovnosti presude Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 316/2011).
34. U ovim okolnostima, Sud smatra da činjenice iznete od strane podnosioca zahteva, ni na jedan način ne opravdavaju tvrdnju o povredi ustanovnog prava na pravično i nepristrasno suđenje, stoga ne može da se konstatuje da je zahtev osnovan i u skladu sa pravilom 36 (2) b). Dakle, Sud nalazi da zahtev treba da se odbije kao očigledno neosnovan i da se proglaši neprihvatljivim.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 20. Zakona i pravilom 56 Poslovnika, dana 1. jula 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. Da dostavi odluku stranama i objavi u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

